

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3173/2019. (VII. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.1.947/2017/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Kemenes Patrik ügyvéd, 1124 Budapest, Fodor utca 47-49.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és abban kérte a Fővárosi Törvényszék 12.B.794/2010/828. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016/113. számú ítélete és a Kúria Bfv.III.1947/2017/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz előzményeként előadta, hogy 2003. évben ügyvédi tevékenységet végzett, amelynek keretében állandó megbízója volt egy bank és annak értékpapírcége is. Az indítványozó a megbízóinak elsősorban jogi tanácsadást és okirat-szerkesztési tevékenységet teljesített. A 2003. évben indult büntetőeljárások következtében vette kezdetét az azóta „Kulcsár-ügyként” ismert „pénzügyi botrány”. Az ítéletekben feltárt tényállás szerint annak keretében olyan állampapír vásárlási ügylet is zajlott, amelyhez az adásvételi szerződést, valamint egy, a szerződés tárgyát elemző szakvéleményt az indítványozó készített el. A Fővárosi Törvényszék 12.B.794/2010/828. számú ítéletében ezért az indítványozó büntetőjogi felelősségét társíttetésként elkövetett bűnpártolás vétsége miatt megállapította és szankcióként 2 évre próbára bocsátotta. A Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016/113. számú ítéletében a jogkövetkezményt megrovásra változtatta. Az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria Bfv.III.1947/2017/9. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [3] Az indítványozó szerint a vele szemben folytatott büntetőeljárások és az azokban hozott bírósági határozatok következtében sérültek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdésében biztosított jogai.
- [4] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését érintően kifejtette az indítványozó, hogy meglátása szerint a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványának kell tekinteni „a terhelt számára a büntetőeljárásról szóló törvényben biztosított valamennyi jogosultságot” (indítvány 3. oldal). Ilyen jogosultság a terhelt hallgatáshoz való joga is, amellyel élt a vele szemben folyt büntetőeljárásban. A bíróságok – mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Fővárosi Ítéltábla – ugyanakkor a megismételt eljárásban azért hagyták figyelmen kívül az indítványozó nyilatkozatait, mert az eljárás kezdetén élt a hallgatás jogával és a nyilatkozatokat az eljárás megindulásához képest időben később, az eljárás későbbi szakaszában tette. A vallomástétel kérdésében hozott döntés megváltoztatásához és a vallomás utólagos kiegészítéséhez – csakúgy, mint a hallgatáshoz – az indítványozó érvelése szerint a terheltnek szintén joga van. Jogában áll továbbá, hogy a vallomását bármikor összefüggően előadja és a korábbi vallomását megváltoztassa. A vallomások közötti eltérések tisztázása a bíróság feladata. Úgy véli az indítványozó, hogy ezen jogai gyakorlása következtében a vele szemben folytatott büntetőeljárásban hátrányos helyzetbe került, ezen jogait nem tudta akadálytalanul gyakorolni. Hátrányára értékelték ugyanis a bíróságok, hogy bizonyos kérdésekben csak 2016-ban nyilatkozott. A jogkorlátozás álláspontja szerint alkotmányos jelentőségű, mivel a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmére vezetett.
- [5] A Kúria ítéletével kapcsolatosan kifogásolta az indítványozó, hogy abban a bíróság nem adta kellő indokát annak, miért nem foglalt állást azon indítványozói észrevételről, amely szerint a bíróságok olyan törvényi tényállás miatt állapították meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, amely fogalmilag kizárt. Ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó további részjogosítvány, az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét is állította.
- [6] Ezzel összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdés megsértését is megállapíthatónak tartotta az indítványozó, mivel olyan bűncselekmény miatt állapították meg a bűnösségét, amely fogalmilag kizárt.

- Az elsőfokú ítélet értelmében ugyanis az indítványozó a büntetendő magatartást az I. rendű vádlott által elkövetett cselekmény leplezése érdekében fejtette ki. Az I. rendű terhelt felelősségét a bíróság folytatólágosan elkövetett sikkasztás miatt állapította meg, amely cselekmény a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 6. § (2) bekezdése és 282. § (1) bekezdés *b*) pontja helyes értelmezése esetén nem volt befejezett – még részcselekmény szintjén sem –, azt az I. rendű terhelt akkor is folytatta, amikor az indítványozó a terhére rótt magatartást tanúsította. Mivel pedig a bűnpártolásnak minősített cselekmény csak befejezett bűncselekményhez kapcsolódhatott, fogalmilag kizárt, hogy az indítványozó a terhére rótt bűncselekményt elkövette. A büntetőjogi felelősségét olyan magatartás alapján állapították meg, amely nem bűncselekmény.
- [7] Mindezek alapján kérte az indítványozó a Kúria végzésének, valamint az elsőfokú és a másodfokú ítéleteknek a megsemmisítését.
- [8] 2. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó utóbb előterjesztett beadványában a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) releváns rendelkezéseinek és az Európai Emberi Jogi Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 6. cikkének az elemzésével, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) joggyakorlatának {különösen a *John Murray kontra Egyesült Királyság* [[GC] (18731/91), 1996. február 8. ítéletnek} a bemutatásával egészítette ki.
- [9] Az indítványozó szerint a vele szemben folytatott büntetőeljárásban eljáró hatóságok magatartása, vagyis az, hogy a terhére értékelték, hogy bizonyos kérdésekre csak az eljárás későbbi szakaszában felelt, az Egyezmény szövegével és az EJEB gyakorlatával is ellentétesek. Kifejtette, hogy a bíróságoknak részletesen indokolniuk kellett volna, hogy a bűnösség megállapítását miért alapították a vallomás megtagadására, valamint arra, hogy a vallomását csak az eljárás későbbi szakaszában tette meg.
- [10] Az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét az indítványozó az indítvány-kiegészítés szerint két okból tartotta megállapíthatónak. Egyrészt azért, mert „a felülbírálati fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül” hagyta helyben, másrészt azért, mert a Kúria mellőzte az indokolást „egy igen súlyos jogszabálysértéssel kapcsolatban” (indítvány-kiegészítés 8. oldal).
- [11] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmével összefüggésben megerősítette továbbá az indítványozó, hogy ugyan a bűnpártolás bűncselekmény, annak elkövetéséhez befejezett bűncselekmény szükséges. Annak hiányában az indítványozó magatartása nem volt egyetlen Btk.-ban szereplő tényállásnak sem megfelelő, így nem volt bűncselekmény.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz befogadható-e, vagyis megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [13] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését a tértivevény tanúsága szerint 2018. június 12-én vette kézhez. Így megállapítható, hogy az indítvány előterjesztése – 2018. augusztus 13-án, hétfői napon – határidőben történt.
- [15] Az indítványozó jogi képviselője eljárási jogosultságát az indítványhoz csatolt meghatalmazással megfelelően igazolta, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (6) bekezdése szerinti előírásnak is megfelel.
- [16] Eleget tesz továbbá az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek, mivel megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §) és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdés], valamint azokkal összefüggésben a sérelem lényegét. Meghatározza továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó konkrét bírósági határozatokat, okfejtést tartalmaz ezek alaptörvény-ellenességéről, valamint kifejezett kérelmet fogalmaz meg a megsemmisítésükre.
- [17] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról döntené jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja továbbá az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29–31. §-ok szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [18] Az indítvány eleget tesz az Abtv. 27. §-ából fakadó feltételeknek, mivel a felülvizsgálati eljárásban hozott, az eljárást lezáró döntés ellen irányul. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

A támadott döntéseket érintően továbbá az indítványozó alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthető, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozatok alapjául szolgáló büntetőeljárásnak terheltje volt, nyilvánvalóan érintett is.

- [19] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30] és 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [20] 4.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét két vonatkozásban állította.
- [21] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését érintően kifejtette az indítványozó, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványának kell tekinteni a terhelt számára a Be.-ben rögzített valamennyi jogosultságot. Ezek közül a terhelt hallgatáshoz való jogát, a vallomás megtagadásának a jogát, és azt a jogot nevesítette, hogy a vallomástétel kérdésében hozott döntését utóbb megváltoztassa és a vallomását utólagosan kiegészítse. Állítása szerint ezen jogait kívánta gyakorolni a vele szemben folytatott büntetőeljáráshoz, ám ennek következtében hátrányt szenvedett, magatartását a bíróságok a terhére értékelték, ami pedig a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte.
- [22] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a bírósági döntések kapcsán nem merül fel sem az ügyet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetősége, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában lényegében az eljáró bíróságoknak az elfogadott bizonyítékokat és a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta. Az indítványozó valódi célja az ellene folyamatban volt büntetőeljáráshoz hozott döntéseknek a ténykérdésekben való felülvizsgálata, a bizonyítékoknak az Alkotmánybíróság általi újraértékelése, és a tényállás jogi minősítésének, valamint a büntetőjogi felelősségről hozott döntésnek a megváltoztatása. Az indítvány tartalma szerint arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős ítéletben eldöntött ténykérdéseket mintegy negyedfokú bírósággént eljárva vizsgálja felül és a bíróságok álláspontjától eltérően értékelje.
- [23] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján ugyanakkor az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy vallomást miként értékelték), valamint annak következtében a teljes bírósági eljárásnak az ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással.
- [24] A fentiek értelmében a bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3239/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [16]; 3141/2016. (VI. 29.) AB végzés, Indokolás [31]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [63]].
- [25] Az indítványozó okfejtésével kapcsolatosan megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy a terhelt számára a Be.-ben rögzített valamennyi jogosultság nem minősül egyúttal alkotmányos alapjognak. A tisztességes büntetőeljárás törvényi szintű garanciáit a magyar jogban természetesen a mindenkoriban büntetőeljárásról szóló törvény is tartalmazza. A hatályos büntetőeljárás törvény első részében, az első fejezetben koncentráltan, de valószínűleg a teljes kódexben megtaláljuk azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyek az eljárások tisztességes jellegének az érvényre juttatását szolgálják. Ezek körébe tartozik: az anyanyelv használata, az alapos gyanú közlésének, a bizonyítási indítvány előterjesztésének, a fegyverek egyenlőségének a joga. A büntetőeljárás garanciarendszer értelmezése és alkalmazása mögött ugyanakkor stabil alkotmányos követelményrendszer húzódik. A büntetőeljárások tisztességes jellegét biztosító alkotmányos garanciarendszer elemeit a hazai alkotmányozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzítette. A tisztességes eljárás elvének alkotmányos tartalmát és a garanciarendszerbe tartozó egyes részjogosítványokat pedig az Alkotmánybíróság bontotta ki és elemezte határozataiban. A tisztességes eljárás fogalmát az Alkotmánybíróság már működésének a kezdetekor, a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában elvi jelentőséggel foglalta össze, majd azt számos további döntésében megerősítette és gyakorlattá formálta [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB ha-

- tározat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.].
- [26] Ezen gyakorlat értelmében a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás tisztességessége, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű időn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége [8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [63]], ugyanígy a tisztességes eljáráshoz való jog részének tekinti az Alkotmánybíróság gyakorlata az eljárásban érintett jogát az indokolt bírói döntéshez [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (2)–(7) bekezdéseiben taglalt bírósági eljárási garanciák [például: az ártatlanság védelme [XXVIII. cikk (2) bekezdés], a védelemhez való jog [XXVIII. cikk (3) bekezdés] érvényesítése ugyanúgy hozzátartozik az eljárások köznapi értelemben vett tisztességes jellegéhez, mint a tisztességes eljáráshoz való jogként nevesített és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesülése.
- [27] 4.2. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog konkrét részjogosítványa, az indokolt bírói döntéshez való jog megsértését is állította. A Kúria ítéletével kapcsolatosan kifogásolta, hogy abban a bíróság nem adta kellő indokát annak, miért nem foglalt állást azon indítványozói észrevételről, amely szerint a bíróságok olyan törvényi tényállás miatt állapították meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, amely fogalmilag kizárt. Az indítvány-kiegészítésben kifejtette továbbá, hogy a bíróságoknak részletesen indokolniuk kellett volna azt is, hogy a bűnösség megállapítását miért alapították a vallomás megtagadására, valamint arra, hogy a vallomását az indítványozó csak az eljárás későbbi szakaszában tette meg.
- [28] Az Alkotmánybíróság a bíróságok indokolási kötelezettségének vizsgálatakor az alkotmányos keretek sérelmét tartja szem előtt és ezért nem a bírói indoklás törvényességi szempontból történő megítélése a feladata, hanem az, hogy a bíróság a döntés indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően számot adott-e [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. Az Alkotmánybíróság által rögzített elvek szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]]. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kiterjedjen [legutóbb pl. 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]].
- [29] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy ennek a követelménynek a Kúria határozata megfelelt. A végzés indokolásából kitűnik, hogy a bíróság nagy alapossággal megvizsgálta és hosszasan elemezte, hogy az indítványozó kifogásai a vallomása értékelését és az alsóbb fokú bíróságok indokolási kötelezettségét érintően mennyiben helytállóak (Kúria végzése [19]–[44] bekezdései).
- [30] Az Alkotmánybíróság ezért úgy ítélte meg, hogy az indítványozó által a Kúria végzésével szemben megfogalmazott és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványként nevesített indokolási kötelezettség körében előadott érvek nem vetik fel annak a gyanúját, hogy a támadott döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdéseket hagy megválaszolatlanul, ilyen kérdésekre nem terjed ki. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány ezen eleme az alaptörvény-ellenesség kételyét, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem alapoz meg.
- [31] 4.3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdés megsértését az indítványozó azért tartotta megállapíthatónak, mert fogalmilag kizárt, hogy a terhére rótt bűncselekményt elkövette. A bűnpártolás ugyanis csak befejezett bűncselekményhez kapcsolódhatott, amely feltétel az esetben nem teljesült. A büntetőjogi felelősségét így olyan magatartás alapján állapították meg, amely nem bűncselekmény.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése sérelmét kifogásoló eleme szintén nem szolgáltatott alapot érdemi alkotmányossági vizsgálathoz. Az indítványozó kifogása ugyanis a bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozó, vagyis jogalkalmazási kérdésre irányult. Az indítványozó az alkotmányjogi panasszal azt kívánta elérni, hogy a bíróság által eldöntött tény- és jogkérdéseket – nevezetesen a büntetőjogi felelősségre vonás alapjául szolgáló cselekmény minősítését – az Alkotmánybíróság a bíróság álláspontjától eltérően értékelje. Az indítványozó tehát a bírósághoz fordulás joga állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját adta. Erre

ugyanakkor az Alkotmánybíróságnak a fentebb kifejtettek szerint nincs jogköre, az ugyanis – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján – az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára korlátozódik.

- [33] Ezen túlmenően az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel.
- [34] Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának az Abtv. 29. §-a alapján nem volt helye.
- [35] 5. Mivel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2019. július 2.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1471/2018.

• • •